



Արշակ Չոպանյան

Իրիկվան երգը

Իրիկվաններն ինչո՞ւ հոգին
Կզգա թախիժ մ'անսահման,
Արդյոք սո՞ւզն է եղերական
Մահվանն անուշ արևին:

Խավարին հետ, որ երկնքեն
Կհեղեղե հորդառատ,
Սրտին մեջ ալ մատախլապատ
Տրտմություններ կ'անձրևեն:

Օրվան խոնջենքն ի հուշ կ'աժե
Մին հոգնությունը կյանքի.
Եվ աչքն, ուր քունը կհաժի,
Մահվան պաղ քունը կ'ըզե:

Կմեռնի լույսն, ու կմարին
Ձայներն, աշխարհը կխոկա.
Եվ հոգույն մեջ, որ կնութնա,
Կտժգունի բոցն հույսին:

Կ'ամփոփվի մարդ, հուշք կ'արթնան,
Անցյալին հուշք չարագույն.
Ու վաղը, վա՛ղն, ո՛վ ձանձրություն,

Պետք է կրկնել միշտ նույն բան...